

gjort gældende fra Landbrugets Repræsentanters Side, at de ikke havde noget imod, at en Lov som den her foreliggende kom til at gælde i Kjøbenhavn og maaske ogsaa i Provinsløbstæderne; men ude paa Landet, sagde de, ville vi ikke have den, der er der ingen Brug for den, der ere Tilstandene saa gode og lykkelige, at en saadan Lov er overflødig. De vilde altsaa helst undvære Lovens indskrænkende Bestemmelser. Ja, det forstaaer jeg saa udmærket godt, det er jo behageligt saaledes at have fri Vilje og at kunne anvende Børnene i saa stor Udstrækning, som man ønsker og finder fordelagtigt, og ikke være indskrænket af nogen som helst Lovbestemmelse. Jeg har som sagt tilladt mig at udsende en Række Skemaer paa egen Haand rundt omkring i Landet og har paa dem faaet en Række Besvarelser, som jeg her skal tillade mig at meddele Indholdet af. Jeg har saaledes fra et Par Skoler nede i Næstvedegnen faaet Meddelelse om, hvorledes det forholder sig der, og disse Lærere oplyse mig om, at f. Eks. i en Skole dernede er der 54 Børn i ældste Klasse, det er altsaa alt for mange, men det er nu Tilfældet. Det viser sig, at 18 af disse Børn gaar paa Arbejde, det vil altsaa sige $33\frac{1}{3}$ pCt. af Børnene ere beskæftigede med Arbejde uden for Hjemmet. Disse Børn have gennemsnitlig paa Grund af Arbejde uden for Hjemmet forsømt 45 Dage. Nu vide vi, at paa Landet har et Barn ikke mere end 120 Dages Skolegang om Aaret, og naar nu et Barn paa Grund af Arbejde uden for Hjemmet maa forsømme de 45 Dage, maa enhver kunne forstaa, at den Undervisning, et saadant Barn kan faa, bliver meget mangelfuld, der bliver mange slemme Huller i den Undervisning. Der oplyses dernede fra, at Arbejdstiden er fra Kl. 4—5 Morgen, og at Børnene ogsaa maa gaa paa Arbejde fra den Tid paa de Dage, de søge Skolen. Det vil sige, at disse Børn have en overordentlig lang Arbejdsdag. Om Søndagen have de ikke fri, men de anvendes da dernede til at passe Kreaturer. Det forekommer mig, at naar vi staa over for saadanne Oplysninger som disse, kan ingen sige: Vi have ingen Trang til en saadan Lovgivning paa Landet, der har den ikke noget at bestille ude. Det forekommer mig, at over for saadanne Oplysninger maa man indrømme, at de Børn derude ogsaa trænge til at faa et Værn gennem Lovgivningen. Fra en Skoleovre paa Møen lyde Klagerne navnlig over Sukkerroedyrkingen, og det oplyses der,

at siden Sukkerroedyrkingen er bleven indført derovre, ere Forsømmelserne stegne saaledes, at Skolens Arbejde i høj Grad bliver generet derved. Fra Bornholm meddeler en Lærer mig, at af 38 Børn i den ældste Klasse er der 11, som gaa paa Arbejde. Det er altsaa lidt mindre, det bliver ca. en 30 pCt. af Børnene, som der ere beskæftigede med at gaa paa Arbejde. Arbejdstiden er ca. 15 Timer daglig, og Lønnen, som et Barn oppebærer, er en 25 Kr. for Sommerhalvaaret, i Vinterhalvaaret er Lønnen Kosten og saa et mindre Beløb, som ikke opgives, hvor stort det er. Fra det sydlige Fyn meddeler en Lærer mig, at Børnearbejdet er stærkt i Tiltagende, og jeg skal med den højtaerede Formands Tilladelse oplæse et Par Linjer af, hvad denne Lærer udtaler. Han siger: „Enkelte Børn gaa i Roemarkerne undertiden i Maaneder, næsten uden at gaa i Skole. Roerne skulle jo luges flere Gange, og saaledes gaar Juni og Juli. Saa har man Høstferien og derefter Optagningen af Roer og Kartofler lige til November. Hvis jeg havde noget med Lovgivningen at gøre, vilde jeg ikke betænke mig paa, at Lugning og lignende Arbejde bliver forbudt paa de Dage, Børnene skulle søge Skolen“. Jeg synes, det ogsaa er en Udtalelse, der har Vægt, at Børnene maa forsømme deres Skolegang og ikke kunne nyde den Undervisning, de have Ret til at nyde. Jeg synes, der burde tages Hensyn hertil, og at der ogsaa derovre kunde være Brug for den Beskyttelse, denne Lov har tilsigtet. Jeg skal derefter meddele Resultaterne af de Oplysninger, jeg har faaet nede fra Lolland. Det er jo som bekendt vel den Landsdel, hvor Sukkerroedyrkingen er kommen stærkest frem. En Lærer, der har en Skole paa Midtjylland, oplyser mig om, at af 40 Børn i ældste Klasse have ikke mindre end 30 gaaet paa Arbejde, altsaa 75 pCt. af Børneantallet. Han oplyser om, hvad disse Børns Forældres Livsstilling var. De 4 vare Haandværkerbørn, 10 Børn af Arbejdsmand, 10 af Husmand, 6 af enlige Kvinder, og de arbejdende Børns Alder er mellem 9 og 14 Aar. Arbejdstiden dernede er ikke overdreven lang, den er kun 10 Timer, fra Kl. 6 til 6 med 2 Timers Hviletid. Disse Børn have forsømt gennemsnitlig 15 Dage, det vil sige $\frac{1}{3}$ af det hele Antal Skoledage i et Aar. Men saa er det blevet bestemt dernede, at de foruden disse 15 Dage skulle have Lov til at have en Ferie paa 14 Dage om For-